

Горката ми Дагира! . . . Колко е страдала! Азъ огледахъ главата ѝ и намѣрихъ на ухото грозна рана отъ удрянето. Ето откъдѣ се бѣше появила злобата и непокорството!

Горки животни! . . . Вие не можете да говорите, страдате мълчаливо. . . . Вие даже не можете да се защитите и само една случайностъ, като тази съ моята Дагира, понѣкога ви запазва. . . Ние излѣкувахме Дагира. Сега тя е най-добриятъ другаръ и ми се покорява като кученце.

Азъ моля всички васъ, които прочетете тѣзи страници, да не бждете много строги къмъ животнитѣ, когато сами не можете да ги разберете.

Вѣрвайте, че ако животното ви обича, то това върши искрено, отъ все сърце. И ако то е сърдито на васъ, то за това сте виновни по-скоро вие, но не и то

